

קט באר הגולה

לכסותו. (תגחת אלפסי החדשים): **ג.** ר"ש לזהר משמיעת קול (ט) (י*) וְזָמַר אֲשֶׁה בְּשִׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע. הַגָּה וְאֶפְלוּ בְּאִשְׁתּוֹ, אֲכָל קוֹל (יח) תְּהַגִּיל בּוֹ אֵינּוּ עֲרָה (כית יוסף בשם אהרן מרעד והגהות מיימוני): **ד.** אֲסוּר לְקִרּוֹת (טו) כִּנְגֵד עֲרָה אֶפְלוּ (ט) שֶׁל עוֹבֵד גִּלּוּלִים וְכֵן כִּנְגֵד (כז) עֲרֹת קֶטֶן אֲסוּר. (כב) וְשֶׁמֶתִירֵץ נִגֵּד עֲרֹת קֶטֶן כֵּן וְזָמַן שְׁאִתּוֹ רָאִי (י) (ככ) לְכִיָּאָה (רמבן ירוחם ודא"ש פרק מי שמתו ומחזירא מפרגא): **ה.** עֲרָה (כז) פִּעֲשִׁשִׁית וְרֹאָה אֹתָהּ דֶּרֶךְ דְּפִנּוּתֶיהָ (ט) אֲסוּר לְקִרּוֹת כִּנְגְּהָ, דְּכֵתִיב וְלֹא יֵרָאָה כִּף עֲרֹת דָּבָר וְהָאֵת מִתְחַזָּא: **ו.** הִיטָה (כו) עֲרָה כִּנְגֵדוֹ (כח) וְהַחֲזִיר פָּנָיו (פ) מִמֶּנָּה (כט) אוֹ שְׁעָצִים

פאָרשונג

(ט) וְזֶרַע אִשָּׁה. אֶפְסוֹס בְּנוּתָהּ, וּבִבְאֵן הַעֲזוֹר סִימָן כֹּא מִשְׁמַע, יִקְוֶל וְזֶרַע אִשָּׁה אִישׁ יִשְׁלֹם אֶסְרוֹ לִשְׁמַע אֶבֶל קוֹל הַדְּבוּרָה שָׂרָה, עֵינֵי מִן אֶבְרָהָם וּבְכִיָּה וְכִידֵי אֹהֶרֶן; (י) לִבְיָאָה, הַיֵּנָּה קֵץ תִּשְׁעֵי שָׁנִים. וְכֵתֵב הַמֶּלֶךְ אֶבְרָהָם וּמִקְדָּל שָׁרָה, אֶחָד הַמֹּהֶל בְּקִרְיָהּ בִּשְׁעֵת בִּקְרָה. לָקָן מִסְּפָרוֹ וְכֵל לִקְרוֹת אֶפְסוֹס הָאֵשׁ עֵינֵי, עֵינֵי מִן אֶבְרָהָם; (יא) מִקְדָּה וְכִי ב"ח לָקָן דְּרוֹא אֶת הַחֲזוֹת שָׁנִים מִהֵנָּה אֶבֶל עֲצִימֹת עֲצִימִים דְּרָךְ חֲתוּן הַמִּכְנָסִים, וְלֹא דְרָמִי לַמַּחְבֵּק וְהָאֵשׁ בְּרוּרָהּ וְחִיּוֹר בִּסְיָמָן עַט, וּמִשְׁמַע אֶפְסוֹ

משנה ברורה

קרי נכרית להשער שנתתך ואינו דבוק לבשרה, וסבירא לה דפל זה לא אמרו תזיל שער באשה ערוה, וגם מתר לגלותה ואין בה משום פריעת הראש. (א) ויש תולקין ואומרים, דאף כפאה נכרית שך שער באשה ערוה ואסור פריעת ראש. וכתב הפרי מגדים, בדפרינות שיוצאין הנשים כפאה נכרית מגלה, יש להם לסמך על השלתן ערוה, ומשמע מזה שם דאפלו שער של עצמה שנתתך ואחר כך תכרה לארשה גם כן יש להקל. ובספר מנן בגורים החמישי כזה, עין שם. וכתב עוד שם, דאם אין מנגל המקום שילכו הנשים כפאה נכרית, בודאי ידעין שם המתמירין כזה, משום מראית העין, עין שם: ג (ב) יש לזהר וכו'. ובדיעבד אם קרא, תחר וקורא בלא הברכות. עין בבאור הגר"א וספר מגדים: (יז) וזמר אשה. אפלו פסויה (א) אכל שלא בשעת קריאת שמע שרי, (א) אף שלא יכח להנות מזה כדי שלא יבא לידי ההריו. וזמר אשת איש, וכן ה' הערות, לעולם אסור לשמש, (א) וכן פסויה שהיא נדה, מכלל נכרית היא, ותכלותו דידן בלם בתקנת נדות חן משגישי לא חן זכר וסת. וקול זמר פסויה נכרית, היא גם כן בכלל ערוה (א) ואסור לשמש, בין חתן ובין ישראל. ומכל מקום (א) אם הוא בדרך בין העכו"ם או בעיר והוא אנוס, שאי אפשר לו למחות, בינן דלא מצינו דמקרי ערוה מדאורייתא, מתר לקרות ולבקר, דאם לא כן בינן שאנו שרירין בין העכו"ם תבטל מתורה ותפלה, ועל זה נאמר עת לעשות לך הפרו תורתך, (א) אף יתאמץ לבו לבנות להקדשה שהוא עוסק ולא יתן לבו לקול תזמור: (יח) חגיל בו. ורצוה לומר, בינן שרגיל בו לא יבא לידי ההריו. ואפלו מאשה איש, ונאפה הכי (א) אסור לבנות מדבורה, שרי אפלו בכגדוה אסור להסמל לבנות: ד (יט) כנגד ערוה. דכתיב כי די אלהיו מתהלך בקרב מחנך ויהי מחנך קדוש ולא יראה

כך ערות דבר וגו' (א) מכאן למדו חכמים, שבכל מקום שז"ל אלקינו
תורה, צריך לזהר שלא יראה ד' בנו ערות דבר, דהינו, שלא יהיה דבר
עט סעיף א, וכן שלא יהיה אז עולם שעל ידי זה מתראה ערוה שלו, כל
חמורים בשרם, אימא כבהמז בעלמא דמי, קא משמע לן: (בא) ערוה
דערבך אם קרא אין תחור וקורא: (בב) ויש מתירין. וקשן בעצמו יו
עד שיגיע לתחור. וישן אברהם, וישן סימן שמג: (בג) לביאה.
עקר. כתב המגן אברהם, ומכל מקום לא יאזהר התורה הערוה בדור בשע
שאין בקיאי כל כך יש לחוש לסכנה ויש לחסם בידו, וגם הגר"א ביורה
היא של וכוית, או בגד דק המנהיר עד שנקראת הערוה, או טפח מבש
בסעיף א. ועצימת עינים שרי בכל זה לכלי עלמא, בית שהערוה על
לקרות. ואפלו היא (א) בבית אחר ורואה אותה דרך צעשית שבתחלת
ו (כו) ערוה בגדלו. עין בפרי מגדים ושאר אחרונים, דבהוא עצמו עולם
פניו. ורצה לומר, (א) אפלו התורה פנים לכד בלא גופו, דלא גרע מעצמיו
הסכימו, דכל אלו הערוה לכת המהרות פנים לא מהני, דלא תחיל כל
פנים שהמר הוא (א) רק דוקא מה התוריר כל גופו ועומד בצד אחר,

[illegible]

ליום עמוד היומא: יום ג בא כסלו משנה * יום ד בו חשוון משנה * יום ה ב חשוון משנה * יום ו ט משרש משנה * שז"ה יד אדר משנה